

Takže prečo sme vyhrali? Nuž to vie len ten hore. Ale skúsme sa na to pozrieť.

Šťastie – skôr menej ako viac. Na začiatku sme chytili blbé príklady, ale potom to už šlo. Ktovie, trochu sme určite potrebovali. Pri našej príprave...

Fyzika – haha... No, ale išlo o fyzikálnu súťaž, takže povedzme že hej. Ale keby nebolo Pleschka, tak neviem neviem.

Arogancia – v tom bol jediným a jedinčným víťazom Captain Eminem - sebavedomý prístup a blondatá hlava – proste to na oponentúrach fungovalo.

Prezentácia – nooo debatéri sa nezaprú. A okrem toho ide o to presvedčiť porotu za 12 minút, takže v tomto sme boli fakt dobrí. Veď IB-íci.

Angličtina – to isté. Potreba byť pochopení. A to nám išlo. Veď IB-íci.

Čaro osobnosti – no a konečne sa dostávame k podstate veci. Kto dostával najlepšie priemerné známky? Egocentrická femi-nistka. Kto sa páčil porote? Jediná ženská v tíme. Kto pôsobil sebavedomo a láskavo zároveň? No predsa jej Dokonalá maličkosť Aňula! Myslíte si, že viem

fyziku. Come on, veď som mala SL. Myslíte si, že mám šťastie? Come on, veď musím bývať s Viťom. Takže o čo ide? No o angličtinu, prezentáciu a čaro osobnosti. Kto spĺňa všetky tri kritéria? No a vďaka čomu (hmm ... komu?) sme vyhrali? Nooo to už nechám na vašej predsta-vivosti. Až taký egocentrick nie som.

Aňula

PS: Sorry, že som to štrukturovala, ale po dvojročnom IB esejevom tréningu... Hanbím sa!

PS2: Sorry, že je to také dlhé, ale som iba egocentrická, femi-nistická, ukecaná ženská

PS Pre všetkých nezainteresovaných príp. iných pochybovačov o mojich jednoznačne vtipných úmy-sloch: samozrejme, že si nemyslím, že sme vyhrali kvôli mne samej. Tomáš THE eminem predsa prezentoval v troch kolách (a vlastne nás dostal do finále), Ľuboš zodpovedal za technológiu a ostatní boli teoretickí blázni. A spolu nám to perfektne fungovalo. Ja som bola ta pekná:-)

Kde bolo, tam bolo

2

Drahí čitatelia,
Do Vašich rúk sa dostáva moja skromná a možno nie veľmi vydarená prvotina. Prepáčte mi to. Ako človek jednoznačne orientovaný na matematiku a prírodné vedy (mám rád najmä fyziku) som literatúru a písanie slohov a esejí vždy považoval za neprijemnosť, porovnateľnú s

boľavým vredom na zadku, či s návštevou u ortopéda (alebo ako sa volá ten čo robí so zubami...). Avšak naša účasť (a víťazstvo) na Medzinárodnom Turnaji Mladých Fyzikov vo mne zanechalo také hlboké dojmy, že som ich zo seba jednoducho MUSEL vydať.

Dámy a Páni. Ako by povedal klasik: „pripútajte sa a prestante fajčiť. Jazda sa začína...“

Apropo: námet som čiastočne čerpal z rozprávky o sliepočkách a ovečkách, uverejnenej v minulom dedlajne (májovom), ktorej autorkou je Andrejka Pechová. Touto cestou sa jej chcem poďakovať za inšpiráciu a zároveň vyjadriť obdiv (vrelou odporúčam prečítať si).

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna ovečka, ktorá bola veľmi bystrá a milá a preto ju mal každý rád. Na tej istej lúke býval aj skromný, tichý a usilovný krtko. S ovečkou vychádzal dobre, rozumeli si – boli dôverní priatelia. Krtko bol takisto veľmi bystrý, ale ostatné zvieratká si to až tak nevšimli. Omnoho viac sa im páčila veselá a bezprostredná ovečka.

Lúčka, na ktorej bývali zvieratká susedila s nádhernou záhradou, plnou lákavého ovocia a zeleniny. Ukojeniu gurmánskych chutíok zvieratiek ale bránil vysoký plot, ktorý žiadne z nich nevedelo prekonať (i keď sa o to rok čo rok pokúšali). A tak sa iba túžobne pozerali na zvieratká z druhej lúčky, ktoré si každý rok urobili do plota dieru a dosýta sa najedli kým ju ľudia opäť nezapchali. Krtko sa rozhodol, že s tým chce niečo spraviť. Nevedel, do akej hĺbky je plot zakopaný, ani či sú tam kamene, alebo voda. Napriek tomu

bol ochotný obetovať čas a energiu a bez meškania sa pustil do vyčerpávajúcej a nevdačnej práce. O pomoc požiadal múdreho starého krtka, ktorý mal bohaté skúsenosti s tunelmi, vyznal sa v geológii..., no proste vedel ako na to. I keď jemu sa nikdy nepodarilo vykopáť tunel do záhradky (párkrát sa o to pokúšal), bol všeobecne vážený a uznávaný. Ako to už býva, ako veľmi inteligentný a múdry krtko, nemal veľa trpezlivosti, bol kritický a nášho mladého tunelára prehánal ako sa len dalo. Ten zanedbal stavbu svojho brlôžku, nestaral sa o jedlo, len od rána do mrku hľbil svoj tunel, tešiac sa ako pozve ostatné zvieratká, a najmä svoju kamarátku ovečku, na bohatú ovocnú hostinu. Popritom mu bol starý krtko veľmi nápomocný. I keď nemal síl na fyzickú prácu, urobil všetko pre to, aby nášmu krtkovy pomohol. Ovečka bola skutočná kamarátka, občas prišla a krtkovy trochu pomohla, pokecala si a vypočula ho. Keď sa krtko dostal do ťažkostí a do tunela mu začala vtekať voda, ovečka, nedbajúc na to, že sa zašpiní a unaví, z plných síl hľbila tunel a vynášala hlinu. A neskôr, vidiac, že krtkovy voda vyplavila brloh, pozvala ho bývať k sebe. Jedného dňa sa krtko konečne dostal ku spodku plota. Spolu s ovečkou sa veľmi tešil, že už má polovicu za sebou a s chuťou sa pustil do ďalšej práce, bez ohľadu